Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 13. decembra 2012*

„Uredba (ES) št. 1896/2006 — Postopek za evropski plačilni nalog — Vloga za nalog, ki ne izpolnjuje formalnih pogojev, ki so določeni v nacionalni zakonodaji — Izčrpnost pogojev, ki jih mora izpolnjevati vloga — Možnost zahtevanja obresti, ki so se natekle do dneva plačila glavnice“

V zadevi C-215/11,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Sąd Okręgowy we Wrocławiu (Poljska) z odločbo z dne 11. aprila 2011, ki je prispela na Sodišče 9. maja 2011, v postopku

Iwona Szyrocka

proti

SiGer Technologie GmbH,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano, predsednik senata, M. Ilešič (poročevalec), E. Levits, J.-J. Kasel in M. Safjan, sodniki,

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,

sodna tajnica: K. Sztranc-Sławiczek, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 18. aprila 2012,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za poljsko vlado M. Szpunar, M. Arciszewski in B. Czech, agenti,

— za avstrijsko vlado C. Pesendorfer, agentka,

— za portugalsko vlado L. Fernandes, agent,

— za finsko vlado M. Pere, agentka,

— za vlado Združenega kraljestva S. Ossowski, agent,

— za Evropsko komisijo A.-M. Rouchaud-Joët in K. Herrmann, agentki,

* Jezik postopka: poljščina.

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 28. junija 2012

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago Uredbe (ES) št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog (UL L 399, str. 1).

2 Predlog je bil vložen v okviru postopka za evropski plačilni nalog, ki ga je I. Szyrocka, ki prebiva na Poljskem, sprožila proti družbi SiGer Technologie GmbH s sedežem v Nemčiji.

Pravni okvir

Uredba št. 1896/2006

3 V uvodnih izjavah 8, 9, 10 in 11 Uredbe št. 1896/2006 je navedeno:

„(8) Zaradi ovir za dostop do učinkovitega pravnega varstva v čezmejnih zadevah, ki so posledica zgoraj navedenega, in izkrivljanja konkurence na notranjem trgu zaradi neenakega delovanja procesnih sredstev, ki so na voljo upnikom v različnih državah članicah, je potrebna zakonodaja Skupnosti, ki zagotavlja enake pogoje za dolžnike in upnike v vsej Evropski uniji.

(9) Namen te uredbe je z uvedbo postopka za evropski plačilni nalog poenostaviti, pospešiti in zmanjšati stroške sodnih postopkov v čezmejnih zadevah v zvezi z nespornimi denarnimi zahtevki […].

(10) Postopek, uveden s to uredbo, bi moral biti za tožečo stranko dodatno in neobvezno sredstvo, ki ji dopušča, da uporabi postopek, ki ga predvideva nacionalno pravo. Ta uredba ne nadomešča in ne usklajuje obstoječih mehanizmov za izterjavo nespornih zahtevkov v skladu z nacionalnim pravom.

(11) Zaradi olajšanja izvajanja postopka in uporabe avtomatske obdelave podatkov bi moral postopek v največji možni meri temeljiti na uporabi standardnih obrazcev za komunikacijo med sodiščem in strankami.“

4 V skladu z uvodno izjavo 16 te uredbe „bi Sodišče […] moralo na podlagi v vlogi navedenih podatkov preučiti zahtevek, vključno z vprašanjem pristojnosti in opisom dokazov. To naj bi sodišču omogočilo, da na prvi pogled preuči vsebino zahtevka in med drugim izključi očitno neutemeljene zahtevke ali nedopustne vloge“.

5 V skladu z uvodno izjavo 29 Uredbe št. 1896/2006 je cilj te uredbe „oblikovanje enotnega in učinkovitega mehanizma za izterjavo nespornih denarnih zahtevkov v celotni Evropski uniji“.

6 Člen 1(1) Uredbe št. 1896/2006 določa:

„Namen te uredbe je:

(a) z uvedbo postopka za evropski plačilni nalog poenostaviti, pospešiti in zmanjšati stroške sodnih postopkov v čezmejnih zadevah v zvezi z nespornimi denarnimi zahtevki;

[…]“

7 Člen 2(1) te uredbe določa:

„Ta uredba se uporablja v čezmejnih civilnih in gospodarskih zadevah, ne glede na vrsto sodišča. […]“

8 Člen 3(1) navedene uredbe določa:

„V tej uredbi pomeni čezmejna zadeva zadevo, v kateri ima vsaj ena od strank stalno ali običajno prebivališče v državi članici, ki ni država članica, pred katere sodiščem poteka postopek.“

9 Člen 4 iste uredbe določa:

„Za izterjavo denarnih zahtevkov za določene denarne zneske, ki so v trenutku predložitve vloge za evropski plačilni nalog že zapadli v plačilo, se uvede postopek za evropski plačilni nalog.“

10 Člen 6(1) Uredbe št. 1896/2006 določa:

„Pri uporabi te uredbe se pristojnost določi v skladu z ustreznimi pravili prava Skupnosti […]“

11 Člen 7 te uredbe določa:

„1. Vloga za evropski plačilni nalog se predloži na standardnem obrazcu A, kot je določen v Prilogi I.

2. V vlogi se navede:

(a) imena in naslove strank ter po potrebi njihovih zastopnikov in sodišča, ki mu je vloga predložena;

(b) znesek zahtevka, vključno z glavnico in z morebitnimi obrestmi, pogodbenimi kaznimi in stroški;

(c) če se zahtevajo obresti, obrestna mera in obdobje, za katerega se obresti zahtevajo, razen če se po pravu države članice izvora [zakonske] obresti avtomatično prištejejo k glavnici;

(d) temelj zahtevka, vključno z opisom okoliščin, ki se uveljavljajo kot podlaga za zahtevek in po potrebi za zahtevane obresti;

(e) opis dokazov v podporo zahtevku;

(f) podlaga za pristojnost;

in

(g) čezmejna narava zadeve v smislu člena 3.

3. Tožeča stranka v vlogi izjavi, da so navedeni podatki po njenem prepričanju resnični ter da se zaveda, da lahko kakršna koli namerno neresnična izjava povzroči naložitev ustreznih kazni v skladu s pravom države članice izvora.

4. V dodatku k vlogi lahko tožeča stranka sodišče obvesti, da v primeru ugovora tožene stranke ugovarja prenosu na običajni postopek […]. Tožeča stranka lahko sodišče obvesti o tem tudi naknadno, vendar v vsakem primeru pred izdajo naloga.

5. Vloga se predloži v papirni obliki ali prek kakršnih koli drugih komunikacijskih sredstev, tudi elektronskih, ki se sprejemajo v državi članici izvora in ki so dostopna sodišču izvora.

6. Vlogo podpiše tožeča stranka ali, kadar je primerno, njen zastopnik. […]“

12 Člen 11(1) te uredbe določa:

„Sodišče vlogo zavrne, če:

(a) niso izpolnjene zahteve iz členov 2, 3, 4, 6 in 7;

[…]“

13 Člen 12(3) te uredbe določa:

„V evropskem plačilnem nalogu se toženo stranko pouči o možnosti, da:

(a) tožeči stranki plača znesek iz naloga;

[…]“

14 Člen 25 Uredbe št. 1896/2006 določa:

„1. Skupni znesek sodnih taks postopka za evropski plačilni nalog in običajnih civilnih postopkov, do katerih pride v primeru ugovora na evropski plačilni nalog v državi članici, ne presegajo sodnih taks običajnih civilnih postopkov brez predhodnega evropskega postopka za plačilni nalog v tej državi članici.

2. Za namene te uredbe pojem sodnih taks vključuje dajatve in bremena, ki se morajo plačati sodišču in katerih znesek določa nacionalno pravo.“

15 Člen 26 te uredbe določa:

„Vsa procesna vprašanja, ki v tej uredbi niso posebej obravnavana, ureja nacionalno pravo.“

16 Priloga I k navedeni uredbi vključuje obrazec A, naslovljen „Vloga za evropski plačilni nalog“.

17 Točka 7 navodil, naslovljenih „Napotki za izpolnjevanje obrazca“, iz Priloge I k tej uredbi določa:

„Obresti. Če se zahtevajo obresti, je to treba navesti za vsak zahtevek […], v skladu z oznakami, navedenimi na obrazcu. […] Če se obresti zahtevajo do izdaje odločbe sodišča, se zadnje polje [do] pusti prazno. […]“

18 Priloga V k Uredbi št. 1896/2006 vsebuje obrazec E za izdajo evropskega plačilnega naloga.

Poljsko pravo

19 V skladu s členom 187(1) zakona o pravdnem postopku je treba v zadevah, ki se nanašajo na premoženjske pravice, v tožbi opredeliti vrednost spornega predmeta, razen če je ta predmet določen denarni znesek.

20 Člen 130(1) zakona o pravdnem postopku določa posledice vložitve formalno pomanjkljive tožbe. Sodišče na podlagi te določbe praviloma pozove tožečo stranko, naj v roku enega tedna tožbo popravi, dopolni ali plača sodno takso, sicer bo zavržena.

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

21 I. Szyrocka, ki prebiva na Poljskem, je 23. februarja 2011 pri predložitvenem sodišču vložila vlogo za evropski plačilni nalog zoper družbo SiGer Technologie GmbH s sedežem v Tangermündu (Nemčija).

22 Predložitveno sodišče je pri preučitvi vloge ugotovilo, da ta ne izpolnjuje nekaterih formalnih pogojev, ki jih določa poljsko pravo, predvsem da v njej ni opredeljena vrednost spornega predmeta v poljski valuti, kot to zahteva poljsko pravo, da bi se lahko izračunala sodna taksa. Iz spisa, predloženega Sodišču, je razvidno, da je I. Szyrocka v obrazcu za evropski plačilni nalog znesek glavnice navedla v eurih. Predložitveno sodišče dalje poudarja, da je I. Szyrocka v obrazcu navedla, da zahteva plačilo obresti od določenega dneva do dneva plačila glavnice.

23 V teh okoliščinah je Sąd Okręgowy we Wrocławiu prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je treba člen 7 [Uredbe št. 1896/2006] razlagati tako, da:

a) so v njem izčrpno urejeni vsi pogoji, ki morajo biti izpolnjeni v zvezi z vlogo za evropski plačilni nalog, ali da

b) so v njem določeni le minimalni pogoji za tako vlogo in je treba za vprašanja glede formalnih pogojev za vlogo, ki v tej določbi niso urejeni, uporabljati določbe nacionalnega prava?

2. Če je odgovor na točko (b) prvega vprašanja pritrdilen, ali je treba stranko, če vloga ne izpolnjuje formalnih pogojev, ki so določeni v zakonodaji države članice (na primer če ni bil priložen prepis vloge za nasprotno stranko ali če ni bila navedena vrednost predmeta spora), pozvati, naj vlogo dopolni na podlagi določb nacionalnega prava v skladu s členom 26 Uredbe [št. 1896/2006] ali v skladu s členom 9 te uredbe?

3. Ali je treba člen 4 Uredbe št. 1896/2006 razlagati tako, da se značilnosti denarnega zahtevka, navedene v tem členu, torej določenost zneska in njegova zapadlost v plačilo ob predložitvi vloge za izdajo evropskega plačilnega naloga, nanašata le na zahtevek za plačilo glavnice, ali pa tako, da se nanašata tudi na zahtevek za plačilo zamudnih obresti?

4. Ali je treba člen 7(2)(c) Uredbe št. 1896/2006 razlagati tako, da je mogoče v postopku za evropski plačilni nalog v primeru, v katerem zakonodaja države članice izvora ne določa samodejnega prištevanja obresti, poleg glavnice terjati:

a) vse obresti, skupaj s tako imenovanimi odprtimi obrestmi (od dneva njihove zapadlosti, ki je natančno opredeljen, do dneva plačila, ki ni opredeljen z datumom, na primer ‚od 20. marca 2011 do dneva plačila‘);

b) le obresti od dneva njihove zapadlosti, ki je natančno opredeljen, do dneva vložitve vloge ali do dneva izdaje plačilnega naloga;

c) le obresti od dneva njihove zapadlosti, ki je natančno opredeljen, do dneva vložitve vloge?

5. Če je odgovor na točko (a) četrtega vprašanja pritrdilen, kako je treba v skladu z Uredbo št. 1896/2006 v obrazcu plačilnega naloga oblikovati odločbo glede obresti?

6. Če je odgovor na točko (b) četrtega vprašanja pritrdilen, kdo določi višino obresti, stranka ali sodišče po uradni dolžnosti?

7. Če je odgovor na točko (c) četrtega vprašanja pritrdilen, ali mora stranka v vlogi navesti višino izračunanih obresti?

8. Ali mora sodišče, če tožeča stranka ni izračunala nobenih obresti do dneva vložitve vloge, tak izračun opraviti po uradni dolžnosti ali pa mora v skladu s členom 9 Uredbe št. 1896/2006 pozvati stranko, naj vlogo dopolni?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

24 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem sprašuje, ali je treba člen 7 Uredbe št. 1896/2006 razlagati tako, da izčrpno ureja pogoje, ki jih mora izpolnjevati vloga za evropski plačilni nalog, ali tako, da opredeljuje le minimalne pogoje za tako vlogo, medtem ko nacionalno pravo določa vse preostale formalne pogoje, ki s to določbo niso urejeni.

25 Za odgovor na to vprašanje se je treba opreti na besedilo člena 7 Uredbe št. 1896/2006 ter sistematiko in cilj te uredbe.

26 Najprej je treba opozoriti, da člen 7 navedene uredbe vsebuje več zahtev v zvezi z vsebino in obliko vloge za evropski plačilni nalog. Tako ureja med drugim pogoj, da se taka vloga predloži na standardnem obrazcu, njene sestavine, izjavo tožeče stranke o resničnosti v tej vlogi navedenih podatkov, možnost ugovora glede prenosa na običajni postopek in pravila glede podpisa vloge.

27 Ugotoviti je treba, da v besedilu navedenega člena ni nobenega elementa, ki bi omogočal sklepanje, da lahko države članice prosto določijo dodatne pogoje, ki jih njihovo nacionalno pravo določa glede vloge za evropski plačilni nalog.

28 Iz odstavkov 2(c), 3, 5 in 6 člena 7 Uredbe št. 1896/2006 je namreč jasno razvidno, da ta določba, kadar državam članicam dovoljuje, da z nacionalnim pravom uredijo nekatere posebne vidike zahtev, ki jih mora izpolnjevati vloga za evropski plačilni nalog, to določa izrecno. Vendar ta člen ne vsebuje nobene druge izrecne ali implicitne določbe, ki bi na splošno dopuščala določitev dodatnih pogojev z nacionalnim pravom države članice.

29 Dalje, ta jezikovna razlaga je potrjena s sistematiko Uredbe št. 1896/2006. Na eni strani je treba v zvezi s tem poudariti – kot je razvidno iz uvodne izjave 16 te uredbe – da mora sodišče, ki obravnava vlogo za evropski plačilni nalog, to preučiti le na podlagi v njej navedenih podatkov. Na drugi strani členi od 2 do 4 in 6 navedene uredbe, ki natančneje urejajo nekatere pogoje za izdajo evropskega plačilnega naloga, prav tako ne določajo možnosti, da se na podlagi nacionalnega prava držav članic naložijo dodatni pogoji. Še več, v skladu s členom 11(1)(a) te uredbe se vloga za evropski plačilni nalog zavrne le zaradi neizpolnjevanja pogojev, ki so določeni v njenih členih od 2 do 4, 6 in 7.

30 Nazadnje je treba opozoriti, da je cilj Uredbe št. 1896/2006, kot je razvidno iz njenega člena 1(1)(a), predvsem poenostaviti in pospešiti sodne postopke v čezmejnih zadevah v zvezi z nespornimi denarnimi zahtevki ter zmanjšati stroške teh postopkov. Čeprav ta uredba, kakor je navedeno v njenih uvodnih izjavah 8, 10 in 29, ne nadomešča in ne usklajuje obstoječih mehanizmov za izterjavo nespornih zahtevkov, za dosego tega cilja vzpostavlja enoten instrument za izterjavo teh zahtevkov, ki zagotavlja enake pogoje za dolžnike in upnike v vsej Uniji.

31 Navedeni cilj pa bi bil ogrožen, če bi države članice smele v nacionalni zakonodaji na splošno predpisati dodatne zahteve, ki bi jih morala izpolnjevati vloga za evropski plačilni nalog. Take zahteve namreč ne bi pripeljale le do tega, da bi bili za tako vlogo naloženi različni pogoji v posameznih državah članicah, ampak tudi do večje zapletenosti, podaljšanja in večjih stroškov postopka za evropski plačilni nalog.

32 Zato le razlaga, da člen 7 Uredbe št. 1896/2006 izčrpno ureja pogoje, ki jih mora izpolnjevati vloga za evropski plačilni nalog, zagotavlja spoštovanje cilja te uredbe.

33 Natančneje, glede vprašanja, ali sme nacionalno sodišče v okoliščinah, kot so te v postopku v glavni stvari, pozvati tožečo stranko, naj dopolni vlogo za evropski plačilni nalog tako, da navede vrednost spornega predmeta v poljski valuti, da bi se lahko izračunala sodna taksa, je treba ugotoviti, da se lahko to sodišče za to opre na člen 25(2) Uredbe št. 1896/2006, v skladu s katerim se znesek sodnih taks določi na podlagi nacionalnega prava.

34 V zvezi s tem je treba poudariti, da kadar nacionalni mehanizmi za izterjavo nespornih zahtevkov niso usklajeni, postopkovna pravila za določitev zneska sodne takse po načelu postopkovne samostojnosti držav članic in pod pogoji, ki so določeni v členu 25 te uredbe, spadajo v njihov nacionalni pravni red. Vendar ta pravila ne smejo biti manj ugodna od tistih, ki urejajo podobne položaje v nacionalnem pravu (načelo enakovrednosti) niti ne smejo v praksi onemogočati ali čezmerno oteževati uresničevanja pravic, ki jih podeljuje pravo Unije (načelo učinkovitosti) (glej v tem smislu sodbo z dne 14. junija 2012 v zadevi Banco Español de Crédito, C-618/10, točka 46 in navedena sodna praksa).

35 Iz tega izhaja, da lahko nacionalno sodišče načeloma prosto pridobi podatek o vrednosti spornega predmeta po pravilih, določenih z nacionalnim pravom, če postopkovne zahteve glede odmere sodne takse ne povzročijo čezmernega podaljšanja postopka za evropski plačilni nalog in zavrženja vloge za tak nalog.

36 V teh okoliščinah je na prvo postavljeno vprašanje treba odgovoriti, da je treba člen 7 Uredbe št. 1896/2006 razlagati tako, da izčrpno ureja pogoje, ki jih mora izpolnjevati vloga za evropski plačilni nalog. Nacionalno sodišče lahko na podlagi člena 25 navedene uredbe in pod pogoji, določenimi v tem členu, samo določi znesek sodne takse po pravilih, ki jih določa nacionalno pravo, če ta pravila niso manj ugodna od tistih, ki urejajo podobne položaje v nacionalnem pravu, in če v praksi ne onemogočajo ali čezmerno otežujejo uresničevanja pravic, ki jih podeljuje pravo Unije.

Drugo vprašanje

37 Glede na odgovor na prvo vprašanje na drugo vprašanje ni treba odgovoriti.

Tretje in četrto vprašanje

38 Predložitveno sodišče s tretjim in četrtim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člena 4 in 7(2)(c) Uredbe št. 1896/2006 razlagati tako, da nasprotujeta temu, da lahko tožeča stranka v okviru vloge za evropski plačilni nalog zahteva obresti za obdobje od dneva njihove zapadlosti do dneva plačila glavnice.

39 Najprej je treba spomniti, da morajo biti denarni zahtevki, katerih izterjava se zahteva v postopku za evropski plačilni nalog, v skladu s členom 4 Uredbe št. 1896/2006 določeni in zapadli, medtem ko člen 7(2)(c) te uredbe določa, da je treba, če se zahtevajo obresti, v vlogi za plačilni nalog navesti obrestno mero in obdobje, za katero se obresti zahtevajo.

40 V zvezi z vprašanjem, ali morajo biti obresti, ki se zahtevajo v postopku za evropski plačilni nalog, določene in zapadle v smislu člena 4 Uredbe št. 1896/2006, je treba na eni strani ugotoviti, da jezikovna razlaga tega člena glede tega ne ponuja natančne navedbe, zlasti ker se ta določba na splošno sklicuje na „denarne zahtevke“, ki jih je mogoče zahtevati v postopku za evropski plačilni nalog.

41 Vendar je treba poudariti, da iz sobesedila te določbe, zlasti iz povezave s členom 7(2)(c) navedene uredbe, izhaja, da se pogoja določenosti in zapadlosti v tej določbi navedenega zahtevka ne nanašata na obresti.

42 Kot je pravilno navedla Evropska komisija, namreč nobena določba Uredbe št. 1896/2006 ne zahteva, da tožeča stranka v vlogi za evropski plačilni nalog navede natančen znesek obresti. Natančneje, člen 7(2)(c) te uredbe za primer, v katerem se zahtevajo obresti na zahtevek, določa le, da se navedeta obrestna mera in obdobje, za katero se te obresti zahtevajo, kar je med drugim razvidno iz obrazca vloge za evropski plačilni nalog iz Priloge I k tej uredbi.

43 Na drugi strani je treba v zvezi z vprašanjem, ali člen 7(2)(c) preprečuje, da se zahtevajo obresti za obdobje od dneva njihove zapadlosti do dneva plačila glavnice, poudariti, da ta člen, čeprav ne zahteva navedbe zneska obresti v vlogi za plačilni nalog, prav tako ne določa dneva, od katerega je te obresti mogoče zahtevati.

44 V teh okoliščinah je treba navedeno določbo razlagati predvsem glede na cilj Uredbe št. 1896/2006, ki – kot je navedeno v točki 30 te sodbe – ni le vzpostavitev poenostavljenega, hitrega in učinkovitega mehanizma izterjave nespornih denarnih zahtevkov, ampak tudi zmanjšanje stroškov takega postopka.

45 V zvezi s tem je treba poudariti, da razlaga člena 7(2)(c) Uredbe št. 1896/2006, ki bi tožeči stranki odvzela možnost, da zahteva obresti, ki so se natekle do dneva plačila glavnice, ne bi bila v skladu s tem ciljem. Kot je navedel generalni pravobranilec v točki 66 sklepnih predlogov, bi namreč tožeča stranka, če bi se zahtevek za obresti omejil na obresti, zapadle do vložitve vloge za evropski plačilni nalog ali do dneva izdaje takega naloga, lahko prejela celotne obresti, dolgovane do dneva plačila glavnice, le z več zaporednimi zahtevki, torej s prvim zahtevkom za glavnico in zapadle obresti ter dodatnim zahtevkom za plačilo preostalih obresti za obdobje od vložitve prve vloge ali od izdaje plačilnega naloga do plačila glavnice.

46 Zato je treba ugotoviti, da bi lahko razlaga člena 7(2)(c) Uredbe št. 1896/2006, ki ne dopušča, da se zahtevajo obresti, ki so se natekle do dneva plačila glavnice, podaljšala in zapletla postopek za evropski plačilni nalog in s tem povečala njegove stroške.

47 Taka razlaga bi lahko poleg tega tožečo stranko odvrnila od tega, da sproži postopek za evropski plačilni nalog, in jo spodbudila k temu, da raje uporabi nacionalne postopke, ki ji omogočajo, da dobi celotne obresti. Čeprav je res, kot je navedeno v uvodni izjavi 10 Uredbe št. 1896/2006, da postopek, uveden s to uredbo, pomeni le dodatno in neobvezno sredstvo poleg postopkov, ki jih določa nacionalno pravo, je treba, zato da bi bil ta postopek za upnike resnična izbira, le-tem omogočiti, da v njem uveljavljajo enake pravice kakor v nacionalnih postopkih.

48 Člena 4 in 7(2)(c) Uredbe št. 1896/2006 tako ne nasprotujeta temu, da tožeča stranka v okviru evropskega plačilnega naloga zahteva obresti, ki so se natekle do dneva plačila glavnice.

49 Te presoje tudi ne omajajo argumenti, ki sta jih portugalska vlada in vlada Združenega kraljestva navedli v prid razlagi teh določb, po kateri obresti ni mogoče zahtevati za obdobje po izdaji plačilnega naloga.

50 V nasprotju s trditvami vlade Združenega kraljestva namreč okoliščina, da v točki 7 navodil za izpolnjevanje vloge za evropski plačilni nalog iz Priloge I k Uredbi št. 1896/2006 ni omenjeno, da možnost zahtevanja obresti, ki so se natekle do dneva odločitve sodišča o tej vlogi, tožeče stranke ne sme prikrajšati za možnost, da zahteva tudi obresti, ki so se natekle po tem dnevu. Ta navodila, čeprav gotovo lahko koristijo pri razlagi te uredbe, so namreč namenjena, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 86 sklepnih predlogov, le ponazoritvi in ne pokrivajo izčrpno vseh položajev, ki bi lahko nastali v praksi.

51 Glede trditve portugalske vlade v zvezi s členom 12(3)(a) Uredbe št. 1896/2006 je treba ugotoviti, da ta člen določa, da se v evropskem plačilnem nalogu tožena stranka obvesti o znesku, ki ga mora plačati tožeči stranki. Tožena stranka o tem znesku ni obveščena le takrat, kadar sta končna zneska glavnice in obresti navedena v evropskem nalogu za plačilo, ampak tudi takrat, kadar so v tem nalogu navedeni znesek glavnice in obrestna mera ter obdobje, za katero se zahtevajo te obresti. Poleg tega bi bila razlaga navedene določbe, ki tožeči stranki ne dopušča, da zahteva obresti, ki so se natekle do dneva plačila glavnice, iz razlogov, navedenih v točkah od 44 do 46 te sodbe, v nasprotju s ciljem te uredbe.

52 Dodati je treba, da določbe Uredbe št. 1896/2006 same po sebi – brez utemeljitve v pravu, ki ureja pravna razmerja med tožečo in toženo stranko – ne morejo pomeniti pravne podlage za zahtevek za obresti, ki so se natekle do dneva plačila tega zahtevka. Ker namreč Uredba št. 1896/2006 ureja le postopkovne vidike mehanizma plačilnega naloga, vsa vprašanja v zvezi z materialnim pravom, tudi v zvezi z vrstami obresti, ki jih je mogoče zahtevati v tem postopku, načeloma ostanejo urejena s pravom, ki se uporablja za razmerje med strankama, iz katerega izhaja zadevni zahtevek.

53 Iz vseh navedenih preudarkov izhaja, da je na tretje in četrto vprašanje treba odgovoriti, da je treba člena 4 in 7(2)(c) Uredbe št. 1896/2006 razlagati tako, da ne nasprotujeta temu, da tožeča stranka v okviru vloge za evropski plačilni nalog zahteva obresti za obdobje od dneva njihove zapadlosti do dneva plačila glavnice.

Peto vprašanje

54 Predložitveno sodišče s petim vprašanjem v bistvu sprašuje, kako je treba izpolniti obrazec za evropski plačilni nalog iz Priloge V k Uredbi št. 1896/2006, če se toženi stranki odredi, da mora tožeči stranki plačati obresti, ki so se natekle do dneva plačila glavnice.

55 Najprej je treba pojasniti, da je v tem obrazcu vodoravna vrstica z naslovom „Obresti (od dne)“, ki je razdeljena s tremi navpičnimi stolpci z naslovi „Valuta“, „Znesek“ in „Datum (dan/mesec/leto)“.

56 V zvezi s tem je treba navesti – kot je razvidno iz uvodne izjave 11 Uredbe št. 1896/2006 – da bi zaradi lažjega izvajanja postopka in samodejne obdelave podatkov moral postopek za evropski plačilni nalog kolikor mogoče temeljiti na uporabi standardnih obrazcev.

57 Ker pa obrazci temeljijo na najobičajnejših položajih, ki lahko nastanejo v praksi, je treba ugotoviti, da je treba v okoliščinah, kot so te v postopku v glavni stvari, v katerih v obrazcu za evropski plačilni nalog ni izrecno določena možnost navedbe, da je tožena stranka dolžna plačati tožeči stranki obresti, ki so se natekle do dneva plačila glavnice, vsebino obrazca prilagoditi posebnim okoliščinam zadeve, tako da bo sodišče lahko sprejelo tako odločitev.

58 Zato je treba obrazec za evropski plačilni nalog izpolniti tako, da toženi stranki na eni strani omogoča, da se brez kakršnega koli dvoma seznani z odločbo, po kateri mora tožeči stranki plačati obresti, ki so se natekle do dneva plačila glavnice, na drugi strani pa, da jasno ugotovi obrestno mero in dan, od katerega se te obresti zahtevajo. Le če sta ti zahtevi spoštovani, lahko nacionalno sodišče določi konkreten način za izpolnitev obrazca.

59 Na primer, nacionalno sodišče lahko v obrazcu za evropski plačilni nalog valuto navede v stolpcu, ki je za to določen, obrestno mero v stolpcu „Znesek“, v stolpcu „Datum (dan/mesec/leto)“ pa dejstvo, da je tožena stranka dolžna plačati obresti od določenega dneva do dneva plačila glavnice.

60 Na peto vprašanje je zato treba odgovoriti, da kadar se toženi stranki odredi, da tožeči stranki plača obresti, ki so se natekle do dneva plačila glavnice, lahko nacionalno sodišče samo izbere konkreten način za izpolnitev obrazca za evropski plačilni nalog iz Priloge V k Uredbi št. 1896/2006, da bi tako izpolnjen obrazec toženi stranki na eni strani omogočil, da se brez kakršnega koli dvoma seznani z odločbo, po kateri mora tožeči stranki plačati obresti, ki so se natekle do dneva plačila glavnice, na drugi strani pa, da jasno ugotovi obrestno mero in dan, od katerega se te obresti zahtevajo.

Šesto, sedmo in osmo vprašanje

61 Ob upoštevanju odgovora na tretje in četrto vprašanje na preostala postavljena vprašanja ni treba odgovoriti.

Stroški

62 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. **Člen 7 Uredbe (ES) št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog je treba razlagati tako, da izčrpno ureja pogoje, ki jih mora izpolnjevati vloga za evropski plačilni nalog.**

   Nacionalno sodišče lahko na podlagi člena 25 navedene uredbe in pod pogoji, določenimi v tem členu, samo določi znesek sodne takse po pravilih, ki jih določa nacionalno pravo, če ta pravila niso manj ugodna od tistih, ki urejajo podobne položaje v nacionalnem pravu, in če v praksi ne onemogočajo ali čezmerno otežujejo uresničevanja pravic, ki jih podeljuje pravo Unije.

2. **Člena 4 in 7(2)(c) Uredbe št. 1896/2006 je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta temu, da tožeča stranka v vlogi za evropski plačilni nalog zahteva obresti za obdobje od dneva njihove zapadlosti do dneva plačila glavnice.**

3. **Kadar se toženi stranki odredi, da tožeči stranki plača obresti, ki so se natekle do dneva plačila glavnice, lahko nacionalno sodišče samo izbere konkreten način za izpolnitev obrazca za evropski plačilni nalog iz Priloge V k Uredbi št. 1896/2006, če tako izpolnjen obrazec toženi stranki na eni strani omogoča, da se brez kakršnega koli dvoma seznani z odločbo, po kateri mora tožeči stranki plačati obresti, ki so se natekle do dneva plačila glavnice, na drugi strani pa, da jasno ugotovi obrestno mero in dan, od katerega se te obresti zahtevajo.**

Podpisi